

Publicerad 2022-12-16 00:04 av Peter G

Sakta fasas vi ut medan gryningen brinner

scen 1. monolog.

tredje eonen

sommarblues

sanktionerade sommarträd

brustna löv

gråa stammar

sol över nejden

värme

svett

injektioner

mestadels skuggor

genom svarta nätter

scen 2. svartvitt.

stelnade bilder

rock n roll

nästa ställe

du ödelägger

hjärtan

bränner dig gärna

i milsvida duster

bluesen i blodet

vi puffar något

häxmixat

svampar och peyote

den där jävla kaktusen

scen 3. Stackato.

tre mil mellan

varje kvart nu

världen

ljus och hög

din takt
är min takt
vi har inte dansat
ännu
orkestern spelar limbo
du har din trekantiga hatt
med korvaskinn

vi är överens
om att allt är åt helvete
så länge det är åt helvete

det var barndomen
som sabbade oss

Akt 2. scen 1. Förödelser.

dansbanan har
ruttnat ned
det växer träd nu
i hagen där den låg
gräset vajar
torrt och högt
i vinden
det enda som hörs
är några tokiga fåglar
som sjunger stilla
i Oktober

midvinter
allt hänger
upp och ner
precis som midsommar
fast tvärtom
men dricker gör vi
och jorden snurrar
och månen likaså
allting snurrar
fortare
fortare
sedan långsammare

innan det på
nåt vis stannar upp
fasas ut
precis som vi sakta
ska fasas ut

medan gryningen
brinner

scen 2. tomheten

du kom aldrig tillbaka
med mitt hjärta
säg fann du något
eller föll du bara av

jag följer stigar
som leder ingen vart
du vet när solen går
i moln och himlen
blir svart
känns så inuti mig
ofta nu

kanske för att jag
är gammal
hjärtat multnar
därinne i sin håla

försökte
intala mig
att jag inte älskade dig
som den dåre
jag var

dina gröna ögon
lyste som stjärnor
glimmade ikapp
med diamanter
som du aldrig bar

å du drack alltid
för mycket

du hade något extra
baby
dina mjuka läppar
ditt skratt din blick
din outhärliga humor

hade du stannat
om jag bett dig

scen 3. drömbilder.

Ibland kommer du
till mig om natten
vi övar
på några steg
flyger över bergen
låter våra hjärtan
tina upp i sakta mak
slingrar oss
fram genom denna
djungel
som livet ändå är
du kysser mig
ömt och långsamt
jag klamrar mig fast
vid din kropp

vi låter skogen och allt
det andra brinna ner
den gamla
dansbanan
hela skiten

medan vi finner

sanning i de
kortaste ögonblick

fade out.

P.G 20221215

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter G med Poeter.se id #19558 innehar upphovsrätten